

קונטרס דא ליגט היין הצלחה

שיעורי חיפוף

שיעור י"ג

שנת תשפ"ג

הערליכע חיזוק
פאר עלטערן, מלמדים
און מחנכים, צו קענען
מחנה זיין אונזערע
קינדער על דרך
ישראל סבא

מצבת ציון רבנו איש האלקים
אור העולם רבי נחמן מברסלב זי"ע
בעיר אומן יי"ץ

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי
יוציאו מהשאול החתית ועשה לו טובה נצחית

בְּזֵמַת הַשָּׁם יתְפַרֵּךְ

קונטרס

דא ליגט דיין הצלחה

א הערליכע שיעור וואס
דער ראש ישיבה שליט"א

האט געגעבן פאר מחנכים, דינסטאג פּרשת תצוה
שנת תשפ"ג לפרט קטן. אין וויליאמסבורג יע"א.
פול מיט חיזוק און עצות פאר מלמדים, מחנכים און עלטערן.

אין דעם קונטרס וועט איר מיט'ן אייבערשט'נס הילף
געפינען א וועג ווי אזוי צו מחנך זיין אונזערע קינדער אויף
די ריכטיגע וועג, מיט גערולד און ווארעמקייט, זיי זאלן
אויפּוואקסן מיט יראת שמים, מיט מדות טובות און א
ליבשאפט צום אייבערשטן און זיינע מצות.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אַרזניע מורט ורבט
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריני הנאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט
זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים, און מאמרים פון
די הייליגע חז"ל, פון די גמרא און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן חודש מרחשון שנת תשפ"ד לפרט קטן
דורך חסידי בֵּרְסֵלַב - עיר הקודש ירושלים תובב"א

שיעורי חינוך, שנת תשפ"ג, שיעור י"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אינהאלט

- ג..... מען זעט נישט גלייך וואס מען טוט אויף
- ו..... קינדער געדענקען יעדע ריד וואס זיי זעען און הערן
- ח..... מען קען ראטעווען א קינד
- י..... לייב האבן אלע קינדער אייניג
- יא..... דא ליגט דיין הצלחה!
- יד..... דעציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים
- טו..... באלוינען די קינדער
- טז..... איך מוטשע זיך שוין מיט מיינע תלמידים

דא לױט דיין העלחה

מען זעט נישט גלייך וואס מען טוט אויף

איך וויל מחזק זיין די מלמדים און מחנכים פון אונזער מוסד. וויפיל חיזוק מען געבט פאר מלמדים דארף מען באך און באך חיזוק.

די ערשטע זאך און די וויכטיגסטע זאך וואס א מחנך דארף וויסן איז אז "קינדער זענען נישט קיין מאשינען".

ווען מען שטעלט אן א וואש מאשין עס זאל גיין, פאלגט עס, עס ארבעט פינקטליך לויט ווי אזוי מען האט עס אנגעשטעלט, אבער מענטשן זענען נישט אזוי. דער אייבערשטער האט באשאפן אז מענטשן זענען נישט קיין מלאכים, ווען מען רעדט צו קינדער, קען מען נישט ערווארטן אז וואס איך האב יעצט געזאגט זאל אויף די רגע געשען.

איי וועט איר פֿרעגן 'פארן וואס זאל איך רעדן, אויב די קינדער הערן סיי ווי נישט אויס?' - דער

ענטפער איז, קינדער הערן אויס וואס מען רעדט צו זיי, נאר עס נעמט צייט ביז מען הייבט אן זען ווי די ווערטער גייען אריין, מען קען נישט ערווארטן אז אויפ'ן רגע וועל איך זען ווי מיינע ווערטער טוען אויף.

איך וויל באמערקן, מען רעדט נישט יעצט פון עניני 'דרה ארץ', פון איינפירן אין פתח אז מען זאל זיצן שטיל, און ווען מען וויל עפעס פֿרעגן הייבט מען אויף די הענט, און מען קען נישט ארויס גיין אן רשות, און מען קען נישט טרינקען אינמיטן די צייט וואס מען לערנט וכו' וכו', יעדער מלמד איז בארעכטיגט אוועק צו שטעלן א סדר ווי אזוי עס איז אים באקוועם צו פירן די פתח, - דאס דארף מען קענען פועל'ן גלייך, ווייל אויב איז נישטא קיין דרה ארץ - איז גארנישט דא!

איך רעד יעצט פון פועל'ן ביי קינדער זיי זאלן זיך פירן מיט גוטע מדות אדער אנדערע שיינע זאכן, אויף דעם דארף מען וויסן אז מענטשן זענען נישט קיין מאשינען, מען קען נישט גלייך זען ווי עס פועל'ט.

לויט די הלכה שטראפט מען נישט ביים בית דין של מטה א אינגל ביז די דרייצן יאר און א מיידל ביז די צוועלף יאר, ווייל ער איז נאך א קטן, מען קען אים נישט פֿרעגן: "איך האב דיך שוין טויזנט מאל געזאגט אז די לעדל רירט מען נישט אן, דו

הערסט נישט?! - ווייל ער איז נאך אַ קטן, צו קינדער דארף מען נאכאמאל רעדן און נאכאמאל רעדן. אזוי ווי עלטערן טוען אינדערהיים מיט די קינדער, מען זאגט איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל: **"טו אזוי"**, און: **"מען טוט נישט אזוי"**, און צום סוף פועליט מען, די קינדער לערנען זיך אויס.

איר ווייסט וויפיל מאל איך זאג פאר מיינע קינדער: **"מען קען נישט רעדן ביים דאווענען!?"** - הונדערטער און טויזנטער מאל! רעכנט אויס וויפיל תפילות זיי דאווענען נעבן מיר יעדן שבת פון די דריי יאר ביז צו די חתונה; יעדן שבת איז עס סיי פרייטאג צו נאכטס און סיי שבת צופרי, און אין א יאר איז דא פופציג שבתים, איז שוין הונדערט תפילות א יאר, און ביי יעדע דאווענען זאג איך אפאר מאל פאר יעדן קינד באזונדער: **"מען קען נישט רעדן ביים דאווענען"**, **"מען קען נישט רעדן ביים דאווענען"**.

צום סוף טוט עס אויף, איך קוק צו פון די זייט אויף מיינע חתונה געהאטע קינדער, איך זע אז ברוך השם זיי רעדן שוין נישט ביים דאווענען, זיי דאווענען שוין מיט יראת שמים.

די זעלבע זאך איז ווען מלמדים ווילן עפעס פועלין ביי קינדער, צום ביישפיל, מען לערנט אויס די קינדער ווי אזוי זיך צו וואשן די הענט פארין

עסן ברויט, און אז מען זאל אַנכאַפֿן די ברויט
 בשעת מען מאכט די ברכה מיט אלע צען פינגער,
 און מען זאל ארויס זאגן קלאר די ווערטער ווען
 מען בענטשט, און אז מען טאר נישט ארויס קוקן
 ביי שמונה עשרה, און גוטע מידות, ווי אזוי צו
 רעדן צו א חבר, און צו רעדן איידל, - דארף מען
 דאס איבער זאגן נאכאַמאל און נאכאַמאל.

אויב מען רעדט מיט ליבשאפט, דאס הייסט,
 איך האב ליב דאס קינד אפילו ער איז א שווער
 קינד, איך האב רחמנות אויפֿן קינד, איך שטעל
 זיך פֿאר כאילו דאס איז מיין קינד, איך גיי זיך אום
 מיט אים ווי אזוי איך וואלט זיך אומגעגאנגען מיט
 אן אייגן קינד, גייען די ווערטער אריין.

קינדער געדענקען יעדע ריר וואס זיי זעען און הערן

בשעת א מלמד לערנט פֿאר קען זיך אים דאכטן
 'ווער הערט מיך אויס?' דער קאטשקעט אויף א
 פֿאפיר, דער בלינקט מיט די אויגן צו א צווייטן,
 דער מאכט אינטערעסאנטע פֿאקסן, דער לייגט
 אראפ זיין קאפ, און דער ציט זיך אויס אינמיטן
 פֿארלערנען כאילו ער וואלט יעצט געווען אליינס
 אין פֿתּה... עס זעט ממש אויס ווי די ווערטער
 גייען ארויף צו די לופט, - דאס איז א זאך וואס
 אלע שפּירן, איך דארף אויך חזוק אויף דעם, יעדן
 טאג לערן איך פֿאר פֿאר די בחורים גמרא און א

שיעור התחזקות, אסאך מאל שפיר איך אז אפֿשר די לעקטער הערט מיך אויס'... אָבער דאס איז נישט אמת, מען דארף גלייבן אז וואס מען רעדט צו קינדער גייט אריין אין זייערע הערצער.

קינדער געדענקען יעדע ריר וואס זיי זעען און הערן אין כּתּה, אפילו עס זעט נישט אויס אזוי. יארן ארום וועלן די קינדער נאך געדענקען וואו זיי זענען געזיצן, וועלכע קאליר פּענסיל קעיס (בלייען האלטער) ער האט געהאט, און אין שולע געדענקען די קינדער אפילו וועלכע קלייד די לערערין האט אנגעהאט, און זיכער וועלן זיי געדענקען די אלע שיינע שיעורים וואס דער מלמד און לערערין האט געגעבן.

די פאר יאר גייט אריבער, באלד וועט א אינגערמאן צוקומען צו דיר און זאגן: "איך געדענק ווען איך האב פאר צען יאר צוריק געלערנט ביי דער רבי, איר האט געהאט סבלנות צו מיר, איך וויל אייך זאגן, אייערע שיעורים זענען מיר אריין אין די ביינער, זייט דער רבי האט געגעבן יענע שיעור וועגן 'כּיבוד אב ואם' בין איך מְכבד מיין טאטע מאמע, איך ענטפער מער נישט צוריק מיט חצפה", "זייט דעמאלט ליין איך קריאת שמע", "זייט דעמאלט בין איך מקפיד זיך אפצוגיסן נעגל וואסער", "איך פלעג גנב'ענען שטילערהייט פון לעדלעך פון מיינע חברים און זייט איר האט דערציילט א משל וועגן גנב'ענען, גנב'ע איך מער נישט".

דאס זעלבע איז ביי די פרויען; ווייבלעך טרעפן זייערע לערערניס ביי שמחות אדער אין געשעפטן זיי גייען צו און זאגן: "איך געדענק א מעשה וואס איר האט דערציילט וועגן זיין איידל, מן הסתם געדענקט איר שוין נישט די מעשה, אבער מיר האט עס זייער געכאפט, און זייט דעמאלט געב איך אכטונג זיך אויפצופירן איידל, איך געב אכטונג ווי אזוי איך גיי אראפ פון בעט, אפילו ווען איך בין אליינס אינדערהיים, ווייל איך ווייס אז דער אייבערשטער איז דא".

אוי פילט זיך גוט ווען מען הערט דאס! דעמאלט וועט איר טראכטן: 'א שאד איך האב דאס נישט געוואוסט אלע יארן'.

מען זעט נישט גלייך קיין פירות, אבער יעדעס ווארט גייט אריין.

מען קען ראטעווען א קינד

טייערע מלמדים און לערערניס! לייגט אריין הארץ און ליבשאפט אין די קינדער.

איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס עס טוט אויף ווען מען זאגט א גוט ווארט פאר א קינד, איר קענט נישט וויסן וואס טוט זיך אין א קאפ פון א קינד עס קען זיין אז מיט א פשוטיע שמייכל,

מיט אַ גוט מאַרגן, מיט אַ קאַמפּלימענט, ראַטעוועט מען דעם קינד!

ווען איך רעד פון געבן גוטע ווערטער רעדט מען נישט פון פאלשע געמאַכטע קאַמפּלימענט'ס, אַז דו קענסט נישט געבן קיין עכטע קאַמפּלימענט'ס - ענדערש געב נישט. פאלשע ווערטער האט נישט קיין טעם. מען קען עס נישט אַראַפּשלינגען, עס בלייבט שטעקן אין האלז!

אַ קינד האט מיר דערציילט יאָרן צוריק, ער איז געווען אַן אַנגעפילטער קינד, איינער פון זיינע מלמדים האט אים געוואלט געבן אַ גוט ווארט האט ער אים געזאגט: "וואו, דו ביסט אַפּגעפּאלן! דו זעסט אויס אזוי אויסגעדארט!" דאס קינד האט עס זייער שווער אויפגענומען, ער האט געוויינט צו מיר: "וואס וויל מיין מלמד פון מיר? ער וויל סתם חוזק מאכן פון מיר? איך ווייס סיי ווי אַז ער מיינט עס נישט אמת'דיג".

עס איז אַ שיינע זאך צו זאגן פאַר אַ קינד: "ווען איך וועל טרעפן דיין טאטע וועל איך אים געבן אַ גוטע גרוס אויף דיר", קינדער האבן דאס ליב צו הערן. און באַמת קען מען מיט איין גוטע גרוס טוישן אַ גאַנצע שטוב.

אַסאך מאל געשעט אַז עלטערן קענען נישט ליידן אַ קינד, ווייל זיי טראכטן אַז דער קינד איז נישט געלונגען וכדומה, און אַסאך מאל געשעט אויך אַז

קינדער קענען נישט לייזן זייערע עלטערן, ווייל זיי טראכטן: 'איך האב נעבעכדיגע עלטערן, אבער אז מען זאגט פאר'ן קינד: "דו האסט זייער וואוילע עלטערן", "זיי זענען אמת'דיגע פיינע מענטשן", און פאר'ן טאטע'ן זאגט מען: "דיין קינד איז ספעציעל גוט", הייבן ביידע אן צו האלטן איינער פונעם אנדערן, און ביידע האבן א גוט לעבן, דער קינד הייבט אן טראכטן: 'אה, איך האב יא פיינע עלטערן!' און די עלטערן טראכטן: 'אה, איך האב יא א פיינער אינגל'.

ליב האבן אלע קינדער אייניג

איך האב באקומען זייער א גוטע גרוס אויף א מלמד. איינער פון די מנהלים פון די מוסד רופט מיר אן, ער זאגט מיר אז ער איז זייער איבערגענומען פון א מלמד, ער דערציילט מיר אז דער מלמד איז געקומען צו אים ממש מיט טרערן אין די אויגן בעטן הילף אז עס אים שווער ממשיך צו זיין אין כּתּה, ווייל ער שפּירט אז ער ווערט נערוועז פון איין קינד, ער קען נישט לערנען מיט דעם קינד ווייל ער האט אים נאכנישט ליב.

דאס איז זייער א גוטע גרוס צו הערן ווי שטארק די מלמדים זענען פארזיכטיג נישט וויי צו טון קינדער, ווייל קינדער שפּירן אויב דער מלמד האט אים ליב אדער נישט.

ווען קינדער גריסן דעם מלמד: "גוט מארגן", אויב האט מען ליב דאס קינד, גריסט מען אים צוריק מיט א שמייכל, אויב ווערט מען גערועז פונעם קינד, גריסט מען אים צוריק אן קיין שמייכל, בלית ברירה. אדער ווען קינדער פרגעגן א קשיא אין חדר פונעם מלמד, א קינד וואס מען האט ליב, ענטפערט מען צוריק מיט א שמייכל, א קינד וואס מען ווערט גערועז פון אים, ענטפערט מען נישט אויף די ריכטיגע וועג, מען ענטפערט טריקן: "א", "ניין", "גיי", "מען רעדט נישט יעצט!" - די אלע זאכן כאפט א קינד אויף, ער פילט עס, דאס קינד וויסט: איך באקום נישט קיין שמייכל פון מיין רבי, מיין רבי האט מיר נישט ליב, מיין רבי דארף מיר נישט.

ווי אזוי קען מען מאכן אז מען זאל ליב האבן אלע קינדער אייניג? - מיט התבודדות! אז מען בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל ליב האבן אלע מיינע תלמידים, אפילו דער קינד וואס איז אזוי שווער, אזוי אומבאטעמט און אומבאחבט".

דא ליגט דיין הצלחה!

אסאך מאל טראכט א מלמד: איך האב א גאנצע כּתה אויסגעשוּרה'ט ווי א ח', יעדער איינער האלט מיט, אויסער איין קינד, דער קינד איז יעדן טאג

פארנומען מיט זיינע קשיות, שטותים און בעביישע זאכן, הלאוי זאל דער קינד מער נישט קומען די גאנצע יאר אין חדר...

זאלט איר וויסן אז דער אייבערשטער געבט דאס ספעציעל, יעדעס יאר איז דא כאטשיג איין תלמיד מיט וועם מען מוטשעט זיך, און דער מלמד ווייסט נישט אז ביי דעם קינד ליגט זיין גאנצע הצלחה!

ווען אלעס גייט גרינג איז עס דאך נישט קיין חכמה; די ארבעט פונעם מלמד איז צו ניצן זיין שכל, וועגן און מעסטן ווי אזוי צו רעאגירן צו אלע סארט קינדער.

ווען א קינד פרגט א נארישע קשיא, דארף דער מלמד זיין גענוג קלוג צו כאפן וואס איז די מעשה מיט אים, אויב ער וויל סתם שטערן די פתה - דארף מען אים הייסן אראפ לייגן זיין האנט, אויב איז ער א נאריש קינד וואס ווייסט נישט אז מען קען נישט פרעגן אזעלכע סארט קשיות, ווענדט זיך צי די פתה גייט לאכן פון אים, אויב יא - דארף מען עס פארזויען און פארזאכערן, כדי ער זאל נישט ווערן פארשעמט, אויב גייט ער נישט ווערן פארשעמט - זאל מען אים ענטפערן מיט די גרעסטע מאס געדולד, מיט הללים געדולד.

די הייליגע חכמים דערציילן (שבת לא.), צוויי מענטשן האבן אפגעשמועסט צווישן זיך, וועם עס

וועט געלונגען אויפצורעגן דעם הייליגן תנא הלל
הזקן וועט דער צווייטער אים דארפן געבן פיר
הונדערט זוז. עס איז געווען ערב שבת, הלל האט
געהאלטן אינמיטן זיך ארומוואשן לכבוד שבת,
איז איינער פון זיי געקומען צו הלל'ס הויז און
געקלאפט אויפ'ן טיר, הלל האט זיך צוגעדעקט,
און ארויס געקומען פרעגן: "וואס ווילסטו?" זאגט
ער: "איך וויל דיר פרעגן א שאלה, פארוואס די
מענטשן פון בבל האבן רינדעכיגע קעפ?" האט
הלל געענטפערט מיט געדולד: "דו פרעגסט זייער
א גוטע שאלה, דער ענטפער איז, דאס געשעט
בשעת זיי ווערן געבוירן, ווייל זיי האבן נישט קיין
גוטע הייבאמס (מילדת)", א שעה שפעטער קומט
ער נאכאמאל צוריק און פרעגט: "פארוואס האבן
די טשייניזע מענטשן פלאכע אויגן?" האט הלל אים
געענטפערט מיט געדולד: "ווייל זיי וואוינען צווישן
זאמד, האט דער אייבערשטער געמאכט זיי זאלן
האבן פלאכע אויגן כדי די זאמד זאל נישט אריין
גיין אין די אויגן", עס גייט אריבער נאך א שעה,
קומט ער נאכאמאל צוריק און פרעגט פון הלל:
"פארוואס האבן די אפריקאנע מענטשן פלאכע
פיס?" האט אים הלל ווידער געענטפערט מיט
געדולד: "ווייל די ערד אין אפריקע איז זייער נאס,
עס איז פול מיט בלאטע, האט דער אייבערשטער
ספעציעל געמאכט זיי זאלן האבן ברייטע פיס כדי
זיי זאלן נישט איינזינקען אין די בלאטע".

עס האט אים זייער וויי געטון אז ער האט עטליכע מאל פֿרובירט אויפצורעגן הלל און הלל האט אים יעדעס מאל געענטפערט אן זיך אויפֿרעגן⁸, האט ער געפֿרעגט הלל: "דו ביסט הלל! וועגן דיר האב איך פֿארלוירן פיר הונדערט זון!"

מען טאר נישט טראכטן: 'איך האב נישט קיין געדולד צו דעם קינד, הלואי זאל ער צוריק אהיים גיין', טראכטס אריין: 'וואס וואלט איך געטון ווען דאס וואלט געווען מיין קינד? ווען מיין קינד וואלט געווען א שווער קינד, וואלט איך געהאט סבלנות צו אים, איך וואלט גערעדט צו אים נאכאמאל און נאכאמאל'.

דערציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים

עס איז כדאי אז די מלמדים און לערערנים זאלן זיך אנגרייטן שיינע מעשיות פון צדיקים צו

אן עס איז אינטערעסאנט צו באמערקן; איינמאל בין איך געווען ביי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אין צימער ווען מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן שרייבן בריוון. ווייט מיר מוהרא"ש א בריוו וואו איינער פֿרעגט אן אזא פֿראגע: "מוהרא"ש זאגט אז מען טאר זיך נישט לאזן טרעטן פון אנדערע, אויב איינער וויל סתם פארדרייען א קאפ, ער זוכט צו שטערן און וואו ער קען אויפֿרעגן, זאל מען זיך ארויס דרייען פון אים און אנוועק שיקן, און דא זעט מען אז הלל הזקן האט נישט אנוועק געשיקט, ער האט יא געענטפערט? "מוהרא"ש האט זיך אויסגעדרייט צו מיר און געזאגט: "ער פֿרעגט גוט! ער פֿרעגט גוט!" מוהרא"ש איז אריין אין א גאנצע שמועס אז עס ווענדט זיך וואס און ווען, מען דארף בעטן דעם איבערשטן אז מען זאל וויסן ווען יא צו ענטפערן און ווען נישט צו ענטפערן. מוהרא"ש האט יענעם צוריק געשריבן, דער בריוו איז געדרוקט אין שאלות ותשובות ברסלב, חלק י', מכתב אלף קעג.

דערציילן פאר די קינדער, און נאכ'ן דערציילן א מעשה נעמט מען ארויס דערפון א מוסר השכל וואס די קינדער זאלן זיך אפּלערנען דערפון.

אויפ'ן מינוט זעט מען נישט גלייך ווי עפעס טוישט זיך דורך די מעשה, מען דארף אבער גלייבן אז מיינע ווערטער גייען אריין אין די קינדער'ס הערצער.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט זאגן ביי די שיעורים אז א טאטע דארף זיך אנגרייטן 'מעשיות פון צדיקים' צו קענען דערציילן ביי די שבת'דיגע סעודות. מוהרא"ש פלעגט זיך אויסדרוקן: **"היינטיגע צייטן איז דא אסאך מעשה ביכלעך פון צדיקים"** - איך טראכט צו מיר, וואס זאלן מיר היינט זאגן...? יעדן טאג קומען ארויס אזעלכע שיינע מעשה ביכלעך פון צדיקים, מעשיות פון די גמרא, פון רבי שמעון בן יוחאי, פון דער הייליגער אר"י הקדוש, פון דער הייליגער בעל שם טוב, פון דער הייליגער רבי ר' אלימלך, פון דער הייליגער רבי ר' זושא, און אזוי ווייטער.

באלוינען די קינדער

עס איז א גוטע זאך צו באלוינען די קינדער מיט א גוטע נאש, אדער קען מען מאכן א פראגראם מיט שטערניס (סטארס), פוינטס און טיקעטס. ווען עס איז דא א גוטע וועטער קען מען זיי ארויס

נעמען אויף אַ שפּאַציר צום פּאַרק, און אויפֿין וועג ווייזט מען זיי די נפּלאַות הַבוּראַ, די שיינע ביימער און פּרישע בלעטער וואס וואקסט.

פּאַרשטייט זיך אויב מען וויל אַרויס גיין, דאַרף מען עס דורך שמועסן מיט'ן מַנְהֵל, מען קען נישט יעדן טאג גיין אין פּאַרק פון צופּרי ביז ביינאַכט... און אויך קען מען גיין נאר אויב מען איז שוין אַנגעקומען מיט די לימודים וויפיל מען דאַרף לערנען.

איך מוטשע זיך שוין מיט מיינע תלמידים

איך דאַרף שוין גיין צו די בַּחוּרִים אין ישיבה, איך וועל ענדיגן מיט אַ שיינע חיזוק. נעכטן בין איך געווען ביי אַ חתונה, איז איינער צוגעקומען צו מיר און נאַכגעזאָגט אַ שיינע חיזוק פונעם ירושלימער רב, רבי יוסף צבי דושינסקיא זכותו יגן עלינו; די הייליגע חכמים זאָגן (סנהדרין יט): **”כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֲבִירוֹ תוֹרָה פְּאִילוֹ יִלְדוּ”**, ווער עס לערנט מיט תלמידים איז דאס אזוי ווי זיינע אייגענע קינדער. מיר האָבן שוין גערעדט אַסאַך שיינע זאַכן וואס דער פּשט איז, זאָגט ער מיר אַ שיינע נייע פּשט, אַסאַך מאל שרייבט מען אַפּ אין הימל אויף אַ מענטש ער זאל ליידן פון זיינע קינדער השם ישמרינו, זאָגן די הייליגע חכמים, אויב דו לערנסט מיט אַנדערע קינדער און דו מוטשעסט זיך מיט

זיי, ווערן זיי פאררעכנט אזוי ווי דיינע קינדער
אז דו וועסט זיך נישט דארפן מוטשען מיט דיינע
אייגענע קינדער!

פאר מיר איז דאס זייער שטארקע חזוק, וויל
קיינער וויל זיך נישט מוטשען מיט די קינדער, עס
איז זייער שרעקעדיג זיך צו מוטשען מיט א קינד,
קיינער וויל נישט די קינדער זאלן אוועק גיין פון
די אידישע וועג; דער אייבערשטער זאל אפהיטן
אידישע קינדער, וויפיל מעשיות מען הערט ליידער
פון קינדער וואס פאלן אוועק. דערפאר אז עס איז
אפגעשריבן איך זאל זיך חס ושלום מוטשען מיט
איינע פון מיינע קינדער, מוטשען איך זיך שוין מיט
מיינע תלמידים וואס זענען אזוי ווי מיינע קינדער,
און איך וועל זיך נישט דארפן מוטשען מיט מיינע
קינדער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח, איר זאלט
האבן אסאך הצלחה, אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס

לזכות

מרדכי יהודה בן
שיינדל

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבו לטובה,
ויתברך מפי אל עליון בכני חיי ומזוני רוויחא, וליווג הגון
בקרוב ולהצלחה בכל העניינים, אמן כן יהי רצון

מצבת ציון הקודש ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע בכנרת עיר ברסלב

הבטחת מחדר"א"ש:
"אני מבטיח שכל בחור חוקי, וכל בחורה חוקה, שיבואו כאן לקברי, ויגמרו את כל ספר תהלים מהתחלה עד גמורה למורה, אפי' אשתדל בכל מה שרק אוכל שיבואו את זיווגם, וזה הבטחה חוקה ממני."

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

הבטחה זו ניתנה על ידי הרב מרץ מחדר"א"ש זי"ע, בעת ביקורו באתר הקברות החדשים ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע, ב-15.11.2016.

ב"ק

הבטחה זו ניתנה על ידי הרב מרץ מחדר"א"ש זי"ע, בעת ביקורו באתר הקברות החדשים ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע, ב-15.11.2016.

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

ב"ק מרץ מחדר"א"ש זי"ע

ב"ק

”אויב מען רעדט מיט ליבשאפט, דאס הייסט, איך האב ליב דאס קינד אפילו ער איז א שווער קינד, איך האב רחמנות אויפ'ן קינד, איך שטעל זיך פאר פאילו דאס איז מיין קינד, איך גיי זיך אום מיט אים ווי אזוי איך וואלט זיך אומגעגאנגען מיט אן אייגן קינד, גייען די ווערטער אריין.”

”איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס עס טוט אויף ווען מען זאגט פאר א קינד א גוט ווארט, איר קענט נישט וויסן וואס טוט זיך אין א קאפ פון א קינד עס קען זיין אז מיט א פשוט'ע שמייכל, מיט א גוט מארגן, מיט א קאמפלימענט, ראטעוועט מען דעם קינד!”

”עס איז א שיינע זאך צו זאגן פאר א קינד: ”ווען איך וועל טרעפן דיין טאטע וועל איך אים געבן א גוטע גרוס אויף דיר”, קינדער האבן דאס ליב צו הערן. און באמת קען מען מיט איין גוטע גרוס טוישן א גאנצע שטוב.”

